

De ce te miri?

de Benone Burtescu

De ce te miri?
Nu suntem simple potriviri
Ca două pietre pe un prund,
nici în înalt, nici în afund,
Ce-mpart același clipocit,
la miezul nopții de iubit.

De ce te frângi sub întrebări?
Nu suntem doar asemănări
Ca doi mesteceni ce împart
aceeași margine de sat,
Visând o dulce-mbrățișare,
când bate ceasul de-nserare.

De ce atât de minunat?
Nu suntem doar un întâmplat
Ca doi drumeți și doar atât
ce-și țin pe cale de urât,
Și chiar de-ajung, ajung tot doi
și tot așa vin și-napoi!

De ce încerci nedumerire?
Nu suntem numai o-ntâlnire
Ca doua foșnete pe-un ram,
ca doi colinzi pe sub un geam
Ce pe din două fac primitul,
fără să-i doară despărțitul.

Atunci, ce suntem?...mă întreb
Mai decât toate deosebi,
eternă căutare de a ne iubi...
De ne-am găsi, am și muri,
ca două stele ce s-ar stinge
În clipa-n care s-ar atinge...

e-frumos.ro